

Lidé, kteří jí zbytky z popelnice

Dumpster diving kolem sebe víří určitou kontroverzi. Chození do popelnic, hrabání se v odpadcích a lovení zbytků nejen jídla. Jenže co když se v popelnicích skrývají poklady, o kterých málokdo ví? Ráda bych se ponořila do světa zbytků, odpadů a nadšenců, kteří hledají potenciál ve vyhozených věcech. Tématem bych představila samotné fungování, kdy bych ráda vyzkoušela dumpster diving na vlastní kůži spolu s člověkem, který se vyzná. Zároveň bych v samotné reportáži ráda rozvinula i samotné fungování obchodních řetězců, vyzpovídala pracovníky a vedení. Tím bych ráda porovнала to, jak se samotný řetězec prezentuje v oblasti udržitelnosti a ekologie, jak na chování s odpadem nahlíží někdo z vedení a jak to funguje doopravdy skrze oči zaměstnanců.

Kam zmizela řemesla?

Společnost nahlíží na učňovské obory a jejich žáky s určitou rezervou. Na základních školách jsou žáci vedeni k ručním pracím jen minimálně, a to v pracovních činnostech nebo ve výtvarce. Je to ale dost? Většina rodičů sní o tom, že se jejich dítě dostane na prestižní gymnázium, vychodí vysokou a bude z něj doktor nebo právník. Proč rodiče nemotivují a nepodporují vlastní dítě, aby v budoucnu pracovalo rukama? Proč jako společnost na lidi, kteří chodí na „učňáky“, nahlížíme s odstupem? Vnímáme je jako hloupé, líné a se špatnými známkami, protože nebyli schopni se dostat na gymnázia nebo jiné střední školy. Pak ale sami smutníme, že je málo dobrých a dostupných řemeslníků. Proč tedy učně vnímáme v negativním světle, ale samotným řemeslníkům, kteří svou práci dělají kvalitně a s láskou, bychom snesli modré z nebe?

Ráda bych tématem představila několik hlasů. Jak na samotnou řemeslnou práci nahlíží učni a jejich mistři, zájemci o učňovské obory nebo děti ze základních škol a jejich rodiče. Případně se na téma zeptat i někoho z řad učitelů základních škol.